

Η αόρατη ζωή της ψυχής

[Ορθοδοξία](#) / [Πνευματική ζωή](#)

[π. Ανδρέας Αγαθοκλέους](#)

Ζούμε ανάμεσα σε ανθρώπους ατελείς, γεμάτους πάθη κι ελαττώματα που, ενδεχομένως, μας ταλαιπωρούν και μας αναστατώνουν. Δεν μπορούμε, όμως, ν' αλλάξουμε τη συμπεριφορά τους και πιο πολύ την αρνητική τους στάση απέναντί μας. Κανείς δεν αλλάζει τις διαθέσεις του, αν δεν το θελήσει.

Αυτό μπορούμε να το κατανοήσουμε και από τον εαυτό μας. Το να μην εκδηλώσουμε το θυμό, την αγανάκτηση, την κακία, την απόρριψή μας και όποια αρνητικά έχουμε για ένα άνθρωπο, φαίνεται ότι είναι εφικτό, έστω κι αν συνεπάγεται καταπίεση. Το να υπάρχουν, όμως, μέσα στην καρδιά μας αυτά τα αισθήματα, κανείς δεν μπορεί να μας το απαγορεύσει και, κυρίως, να μας το τροποποιήσει, αν δεν το θέλουμε.

Η αντίληψη ότι τον άλλο επηρεάζει μόνο ότι εκφράζεται ως πράξη, συμπεριφορά, φαίνεται ότι δεν είναι αλήθεια. Γιατί υπάρχει ο μυστικός κόσμος της ψυχής μας που επιδρά σε πρόσωπα και πράγματα και τα επηρεάζει θετικά ή αρνητικά είτε το

γνωρίζουμε είτε όχι.

Όταν κυριαρχούν την ψυχή μας ζήλεια, φθόνος, καχυποψία, μίσος, αντιπάθεια για κάποιο πρόσωπο, αισθάνεται κι αυτός στην ψυχή του να έρχονται κάποια «αρνητικά κύματα» που, φυσικά, τον αναστατώνουν και χάνει τη γαλήνη. Αντιθέτως, όταν εκπέμπει η ψυχή μας αγάπη, συμπάθεια, συγχωρητικότητα, συνοδευόμενα με προσευχή, εισπράττει μυστικά «μια καλή δύναμη να βγαίνει από μέσα μας και να πηγαίνει στον αδελφό και να τον θεραπεύει και τον δυναμώνει και τον ζωογονεί»[\[1\]](#), κατά τον άγιο Πορφύριο. Τελικά, δεν μεταδίδουμε στον άλλο αυτό που λέμε ή κάνουμε γι' αυτόν, αλλά αυτό που είμαστε, αντιπάθεια ή συμπάθεια.

Λέει ο άγιος Πορφύριος: “Υπάρχει μια ζωή άορατη, η ζωή της ψυχής. Αυτή είναι πολύ ισχυρή και μπορεί να επιδράσει στον άλλον, έστω κι αν μας χωρίζουν χιλιόμετρα. Αυτό γίνεται και με την κατάρα, η οποία είναι δύναμη που ενεργεί το κακό. Αν όμως, πάλι με αγάπη προσευχηθούμε για κάποιον, όση απόσταση κι αν μας χωρίζει, μεταδίδεται το καλό. Άρα και το καλό και το κακό δεν τα επηρεάζουν οι αποστάσεις. Μπορούμε να τα στείλουμε σε αποστάσεις απέραντες. Και χωρίς να μιλήσουμε, μπορεί να μεταδώσουμε το καλό ή το κακό, όση κι αν είναι η απόσταση που μας χωρίζει απ’ τον πλησίον. Αυτό που δεν εκφράζεται έχει συνήθως

περισσότερη δύναμη απ' τα λόγια"[\[2\]](#).

Στον κόσμο της διαφήμισης και της βιτρίνας, η αληθινή Εκκλησία του Χριστού, όπως την έζησαν και τη ζουν οι άγιοι, οι «ανύπαρκτοι» αυτοί άνθρωποι του Θεού, οι ταπεινοί και απλοί, ανεξάρτητα από την κοινωνική τους θέση, προτείνει το μυστικό και αόρατο βίωμα που συνίσταται στο θεϊκό έρωτα. Κι όπως στον ανθρώπινο έρωτα η προβολή τον οδηγεί στην πορνεία, έτσι και η δημοσιοποίηση της μυστικής και μυστηριακής σχέσης με το Χριστό, την οδηγεί στο ψέμα, στο υποκριτικό κι άρα στην ανυπαρξία της.

Εκεί στο βάθος της καρδιάς μας διενεργείται η όντως ζωή, η κόλαση ή ο παράδεισός μας. Εκεί πραγματοποιείται η πάλη του κακού και καλού εαυτού μας. Εκεί απορρίπτουμε ή συναντούμε το Θεό και τον πλησίον μας. Κι απ' εκεί αρχίζει η πορεία μας προς την αιωνιότητα.

[\[1\]](#) Βίος και Λόγοι, Ι.Μ. Χρυσοπηγής, Χανιά 2003, σ. 451.

[\[2\]](#) Ό. π., σ.451-452.

www.isagiastriados.com

<https://bit.ly/3tSItx8>